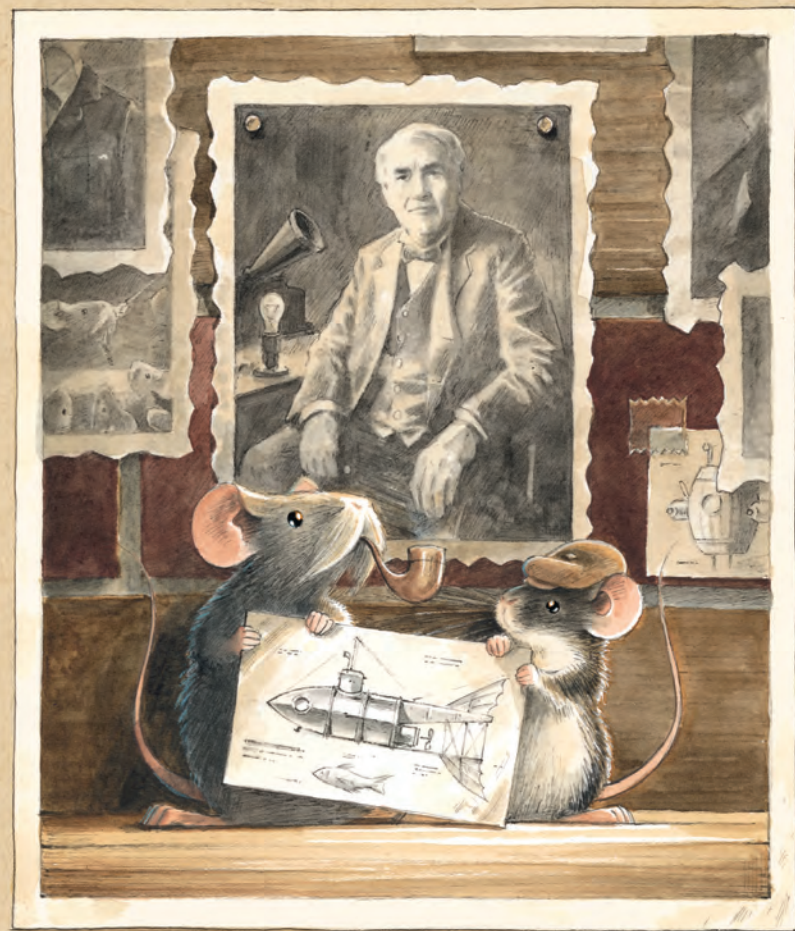

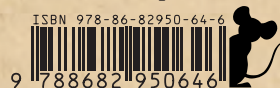

Старе белешке, изгубљено благо и миш који се усуђује да сања немогуће...

Млади миш Пит, вођен старом породичном тајном, открива траг који води до блага потонулог на дно Атлантика, и уз помоћ старог професора одлучује да крене у потрагу. Када овај необични двојац направи изузетан изум који ће их одвести до изгубљеног блага, испоставиће се да је истина о њему далеко невероватнија од очекиваног.

У овој невероватној авантури међу чудесним створењима, неочекиваним кваровима и бројним опасностима, не чека их само благо већ и откриће које може променити све што су до тада знали о свету и историји човечанства – откриће које ће, дословно, заувек осветлити свет.

www.unzip.rs

Торбен Кулман

ЕДИСОН

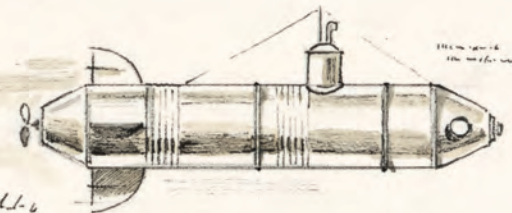
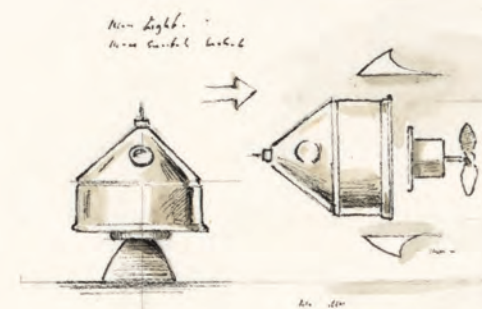
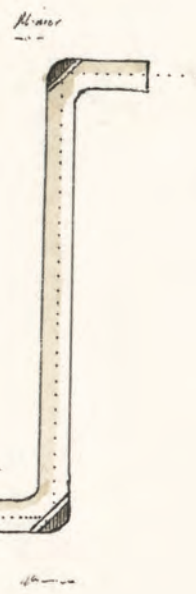
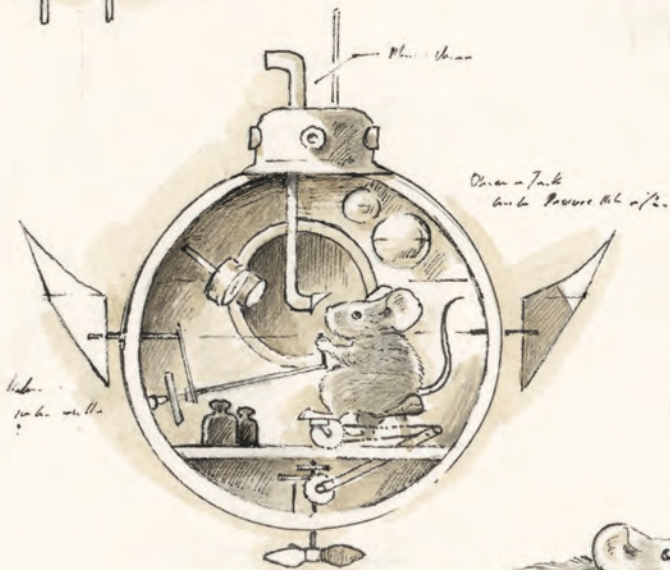
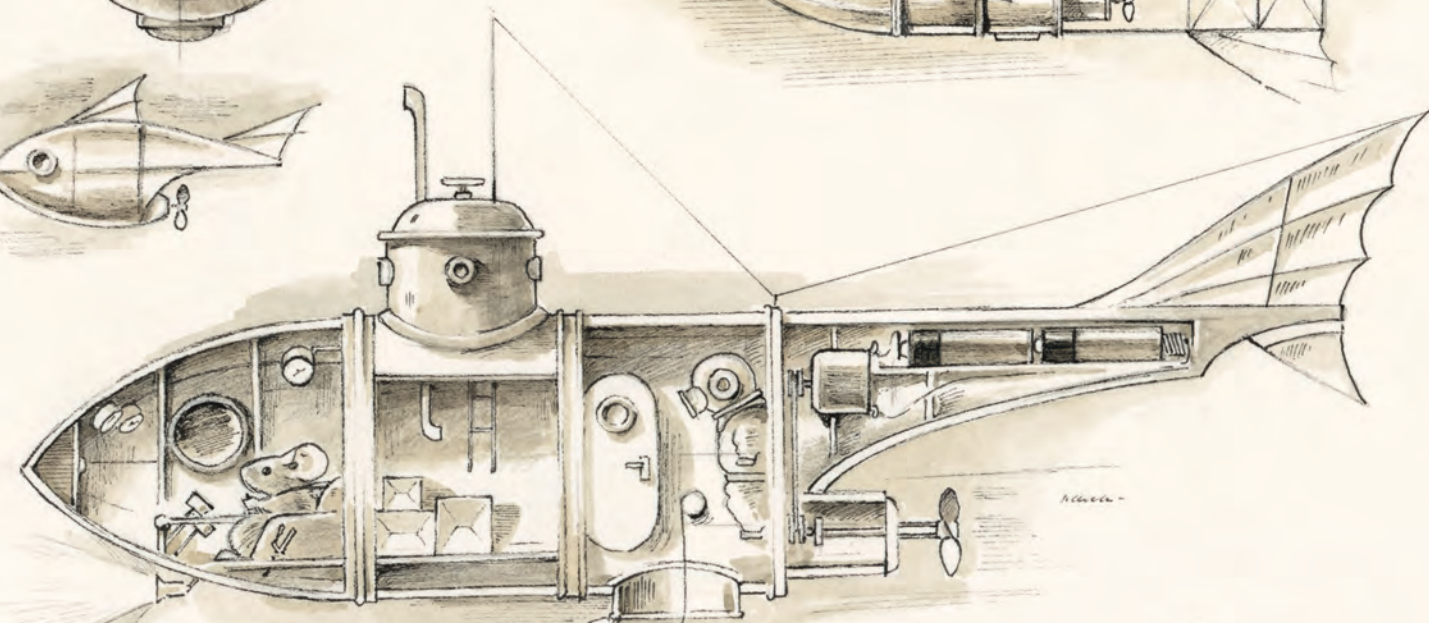
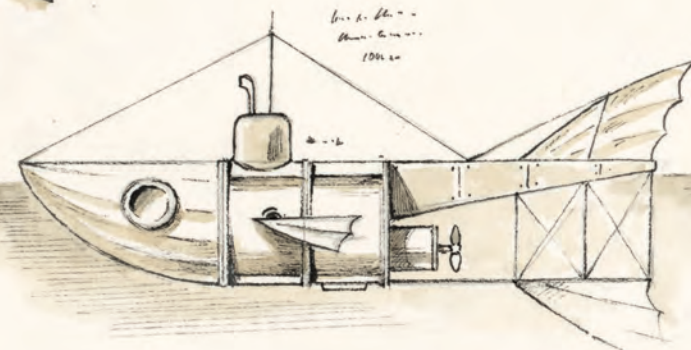
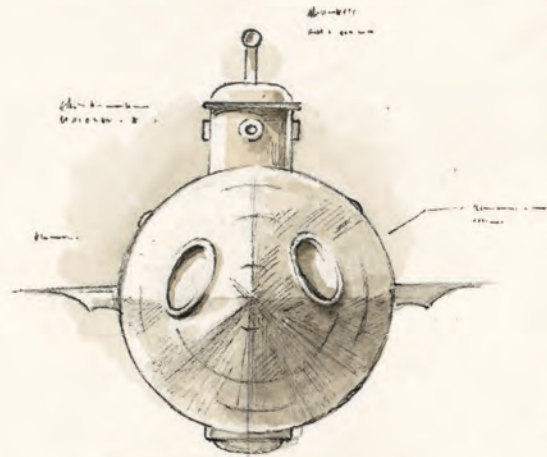
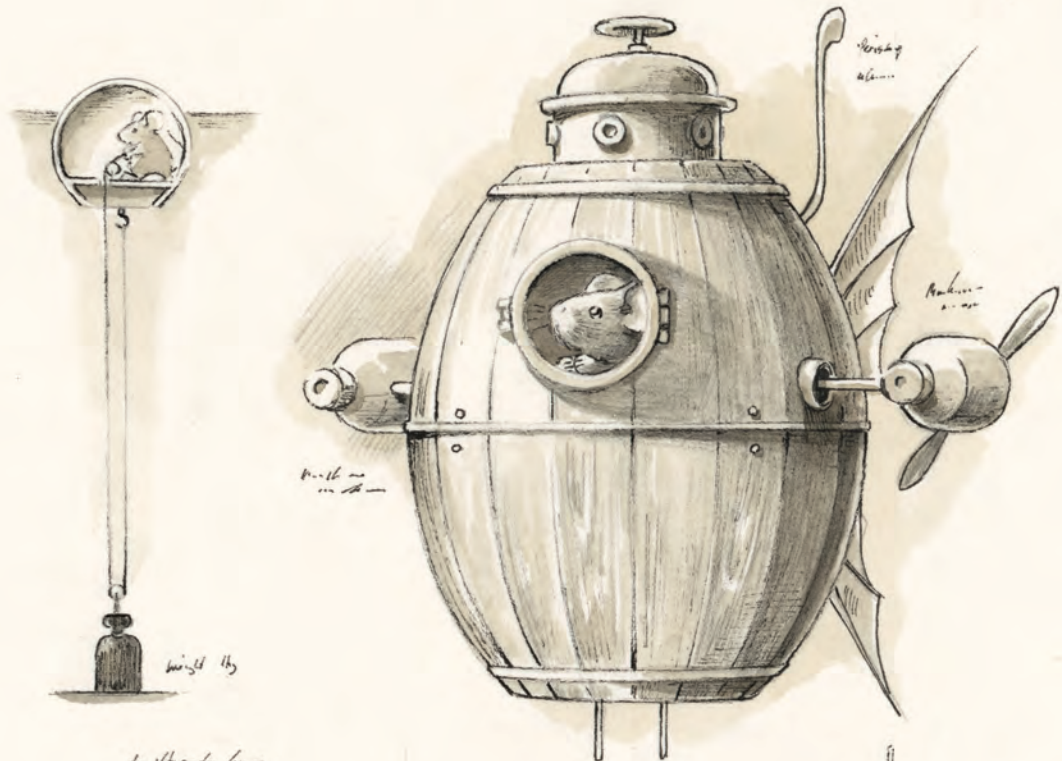
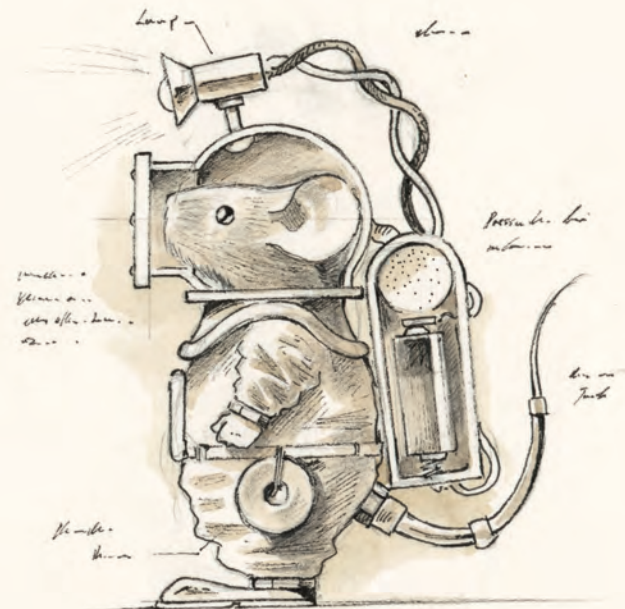
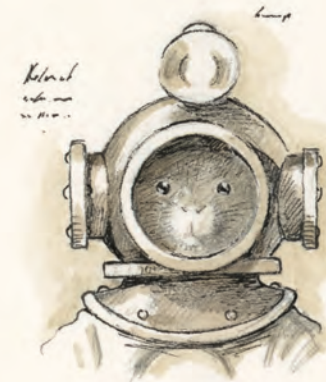
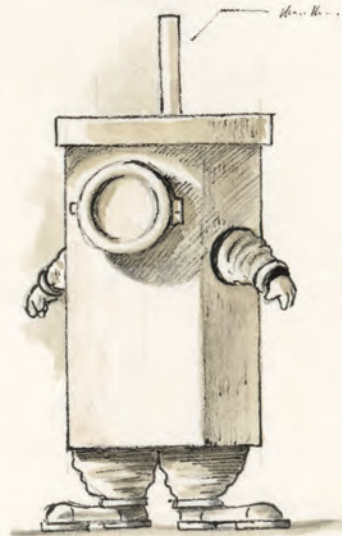
Торбен Кулман

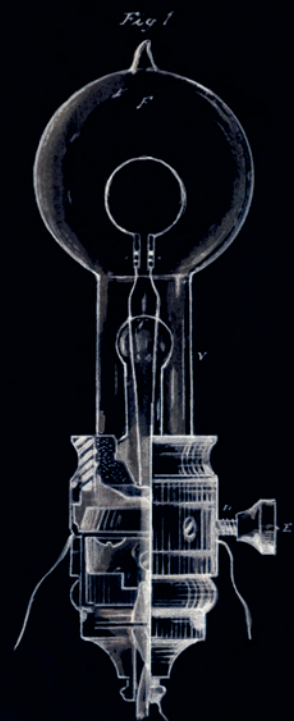
ЕДИСОН

Мистерија несталог мишјег блага

UNZIP

Attest
J. H. Brown
James A. Brown

Inventor
J. H. Edison
Dyson & W. Brown
his atty

ЕДИСОН

Торбен Кулман

ЕДИСОН

Мистерија несталог мишјег блага

Аутор и илустратор: Торбен Кулман
Превод: Тамара Ђуран
Лектура и коректура: Тамара Ђуран
Прелом: Кристина Брачер
Уредник: Лана Кал
За издавача: Асенета Хачко
Издавач: UNZIP, Суботица
Штампа: Публикум, Нови Сад
Тираж: 1000

За прво српско издање © 2026 UNZIP, Суботица
Edison - Das Rätsel des verschollenen Mouseschatzes
written and illustrated by Torben Kuhlmann
© 2018 NordSüd Verlag AG, Zurich/Switzerland

CIP - Каталогизација у публикацији
Библиотеке Матице српске, Нови Сад
ISBN 978-86-82950-64-6
COBISS.SR-ID 199448585

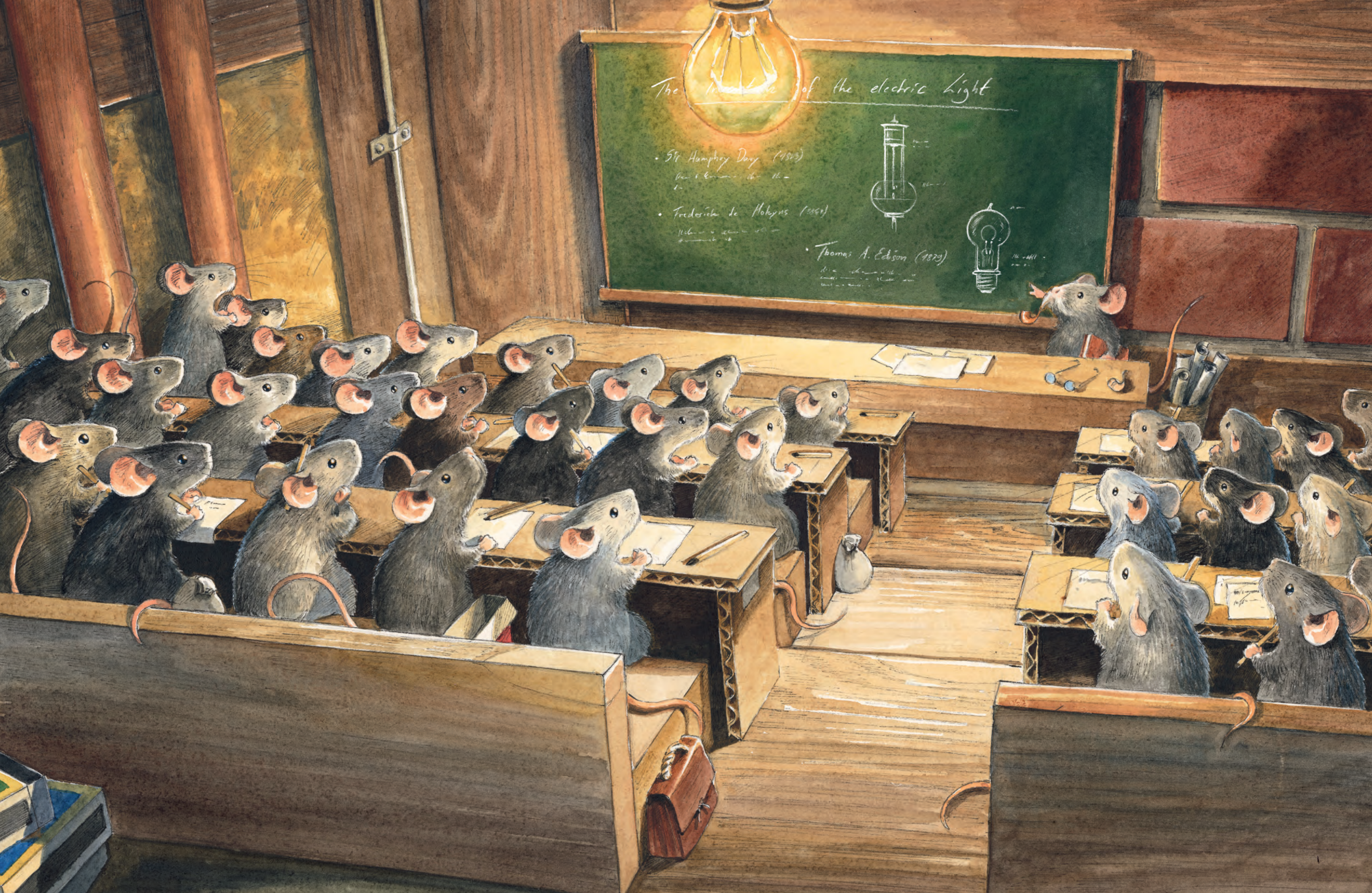

Мишји универзитет

Дини! Звук касе одјекнуо је књижаром.

„Хајдемо!”, звиждуком их је позвао миш са врха гомиле књига. Безброј мишјих главица извирило је из својих скровишта. Дечак који је куповао стрип толико се занео током разговора с књижарем да ниједан није обратио пажњу на оно што се дешава око њих. Био је то савршен тренутак! Један за другим, мишеви су искакали са свих страна – иза књига, полица и витрина – и нечујно јурили преко просторије ка најудаљенијем углу књижаре пре него што су нестали у мишјој рупи. Након кратког шуњања кроз зид, мишеви су се коначно домогли свог одредишта.

The history of the electric light

• Sir Humphrey Davy (1801)

He invented the first electric lamp.

• Frederick de Moleyns (1845)

He invented the first electric lamp.

• Thomas A. Edison (1879)

He invented the first practical electric lamp.

Иза полица налазио се Мишји универзитет. Овде је сваки миш жељан знања могао да научи све што се знало о мишевима који су путовали светом, мишевима који су дошли до великих открића, као и о значајним достигнућима људи. На пример, учили су о развоју парне машине и открићу електричног светла.

Предавања је држао стари професор, миш седог крзна, чији су бели бркови неуредно расли око његове њушке. У устима је готово увек имао лулу, коју би вадио само када би говорио. Након дугих дана проведених у предавањима, враћао би се својим изучавањима и, заваљен у своју фотељу, препуштао се вечерњем миру. Са уживањем би пућкао лулу и присећао се добрих старих времена. Када је био млад, професор је доживео многе авантуре трагајући за знањем. Ово су сада била нека мирнија времена, али по његовом мишљењу, нажалост, и мало досаднија.

Непознато лице

Данас је у сали за предавања био неко кога професор никада пре није видео. Мала шиљата њушка провирила је из последњег реда. Млади миш је стрпљиво сачекао да се предавање заврши и да сви остали крену кући, а онда је врло бојажљиво пришао катедри.

„Извините, професоре, потребна ми је помоћ...”, рекао је стидљиво. „Знате, тражим благо.”

Професор га је пажљиво слушао.

„Пре много година, мој пра-пра-пра...” Млади миш је застао и почео на прсте да броји колико је заправо тих *пра* морало бити. А онда је закључио да то и није тако нарочито важно, те је почео из почетка своју причу.

„Пре много година, један од мојих предака пловио је преко Атлантика и са собом понео велико благо.”

„Аха!”, рече професор. „Одакле ти тачно та информација?”

„Ево! Одавде!”, цикну малени миш, завуче шапу у џеп и извади парче папира. За то питање био је спреман.

„Оставио је ово писмо. У њему пише о благу и свом путовању у Америку. Ово парче папира је у поседу наше породице генерацијама уназад. То је последње што је остало од мог претка.”

Писмо нимало није личило на обично парче папира. Било је сасвим изгужвано, пожутело и очигледно веома старо. Једна ивица била је искрзана, као да је истргнуто из књиге. Професор је пажљиво проучавао текст. Писан архаичним мишјим језиком, заиста је причао причу о пловидби океаном и благу.

„Молим Вас, професоре, помозите ми да пронађем благо!”, преклињао је млади миш.

Професор испрва није знао шта да каже. На крају крајева, он је био миш посвећен науци и није имао времена за такве фантазије. Но ипак га је у причи маленог миша нешто силно заинтриговало.

„Да сасвим будем искрен”, рекао је, „не занимају ме нестала блага или мапе са знаком *X* који показује где се оно налази. Али можда можемо открити нешто више о твом несталом претку.”

Млади миш се озарио.

„Хвала Вам, професоре!”

„Како се зовеш?”, питао је стари миш.

„Пит!”

У потрази за траговима

Два миша претурала су по фиоци пуној досијеа и старих докумената. Све што су знали јесте да је Питов предак отпловио у Америку. У тим документима био је записан сваки брод који је икада препловио Атлантук, а једини траг који су имали био је датум на Питовом парчету папира.

„Погледај!”, професор позва Пита да приђе. У једном од досијеа пронашли су фотографију групе људи снимљену, по свему судећи, непосредно пре испловљавања брода за Америку. „Погледај пажљивије”, рекао је професор. „Тамо, међу свим тим коферима...”

Све што су могли голим оком да виде при слабом светлу био је нејасан обрис. Но желели су да фотографију погледају боље, те су, уз велики напор, извукли тешки досије из фиоке и одвукли га до лампе.

Под лупом се јасно видео миш. Био је то Питов предак! Стајао је међу коферима и поносно позирао пред фото-апаратом. Миш је заправо подсећао на Пита, само што је имао дуге, помало смешне, увијене бркове.

„Твој предак је изгледа баш волео да се фотографише с људима”, приметио је професор, очигледно затечен његовом смелошћу да се угура у туђу фотографију.

„Нашли смо га!”, цијукнуо је Пит одушевљено.

Мистерија је решена, а благо као да им је већ било надокнадит руке. Само, када и где је брод стигао? То је било питање. Зато је професор наставио да прелистава досијее и документа...

The New-York Daily Times.

VOL. L. NO. 15

NEW YORK THURSDAY, SEPTEMBER 10, 1891

PRICE ONE CENT

TRANSATLANTIC LINER SINKS!

HMS ATLANTIS LOST DURING ATLANTIC CROSSING - BEAVING SEA-FIRE ON BOARD - NO CASUALTIES AMONG PASSENGERS

LAND SHIPPING COMPANY LTD
Registered Office
22 H. EXCHANGE BUILDINGS LIVERPOOL.

№ OF SHARES

THE SHIPPING
№ 70

Certified co. J. H.

На дну океана

О, не! Брод за којим су трагала два миша доживео је бродолом и потонуо пре много година. Никада није ни стигао до Америке. Професор је ставио своје мале округле наочаре и почео да чита.

„Изгледа да су сви путници спасени”, рече. Али чланак је извештавао само о људима. О судбини мишева укрцаних на брод није било ни речи. Ниједан други траг о Питовом претку није могао бити нађен колико год пажљиво да су гледали лупом. Прегледали су и фотографије посаде и спасених путника које су настале након несреће, али несталог миша нигде није било.

Ships Lost On The Atlantic Ocean

There is nothing so small as a ship's boat, and nothing so large as the Atlantic Ocean. The ocean is so vast that it is impossible to see the end of it. The ships that sail on it are like tiny specks in the distance. The ocean is so deep that the ships that sink in it are never seen again. The ocean is so dangerous that the ships that sail on it are always in danger. The ocean is so mysterious that the ships that sail on it are always wondering what is out there.

